

N° 149.

Rok 1829.

12 GRUDNIA

SOBOTA.

G O N I E C

KRAKOWSKI,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI.

KRAKÓW

Dnia 12 Listopada 1829.

Wczoray w kościele katedralnym krakowskim, odbyło się wielkie nabożeństwo na podziękowanie Bogu za szczęśliwe i dla milionów ludów pożądane wyzdrowienie Najjaśniejszego MIKOŁAJA Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego, Protektora Rzeczypospolitej naszej. Wielką mszą celebrował JW. JX. Przybylski Kanonik katedralny Krakowski; zaś TE DEUM LAUDAMUS zaintonował JW. JX. Zglinicki Suffragan krakowski, Biskup Górzeński.

Zebrany lud, szczerze zanosił dzięki NAJWYŻSZEMU i razem błagał o zachowanie w iak najdalsze lata ukochanego Monarchy.

WARSZAWA.

— Historya machin parowych, iak w całej Europie, tak tym bardziej w Warszawie iest dopiero początkową, ale tak wszędzie, tak i tutaj, działanie tych machin od razu zadziwiło i wpłynęło na los rękodziel, prze-

mysłu i handlu. Machina w fabryce sukna Fraenkla w skutku pożaru przestała działać, ale maszyny w młynie zbożowym, w arsenale, fabryce rządowej na Solcu i w mennicy, są albo już urządzone, albo czynne. Wspomniemy o dwóch ostatnich; zakład tokarni żelaznych na Solcu, r. 1826. zaprowadzony, zajmuje także w gmachu rządowym dół i dwa piętra. Widzieć tu można z prawdziwą przyjemnością, postęp przemysłu, pracy i usiłowań, i takich Xiążę minister Przych. i Skarbu dla kraju nieszczędzi. Razmaitego kalibru żelazne tokarnie, wiercarnie, heblarnie do heblowania żelaza, maszyny do rznięcia trybów, maszyny różnej wielkości do rznięcia szrób iakięć bądź choćby największy średnicy, maszyny do utaczania cylindrów, walców, kół i t. p. wielką maszynę do suszenia drzewa, tarcia balów i t. p. (w której w czasie 48 godzin wszelkie drzewo tak wysycha, iakby w najsuchszym miejscu przez lat kilkanaście leżało). Wielką ręczną kowalichę przy węglach kamiennych. Wielką modelownię i bliską ukończenia gisernię. Zakład ten zatrudnia przeszło 100 robotników. Tokarnie, wiercarnie, heblarnie, maszyny trybowe, gwintarnie i t. p. poruszają teraz konie, wkrótce jednak poruszać je będzie maszyna parowa o sile 12 koni, już zupełnie ustawiona i w tymże zakładzie zrobiona. Widzieliśmy tu także wzorowe odlewy w ogromnych sztukach w giserni przy wielkim piecu w Pankach wykonane, przeznaczone na pomnik wiekopomny pamięci cesarza Alexandra, który ma być postawiony w dziedzińcu koszar alexandryjskich; kilka rozpoczętych maszyn parowych o sile 30 koni, z tych jedna już jest zupełnie wykonana i ustawiona, przeznaczona do pokonywania wód w jedną z kopalń w dozorstwie *Olkusko - Siewierskiem*; wiele przysposobionych cylindrów, między którymi znajdują się cylindry do maszyn parowych o sile 100 koni, wiele równowników, tłoków, kół trybowych różnego kalibru, kół zamachowych, a wszystko iak najdokładniej odlane i wykonane; wiele osi patentowych do pojazdów, resorów i różnych obstałunków. Składają tu także maszynę do przedzenia lnu,

wynalazku Pana *James*, i kończą 17 sztuk młynków do miolenia zboża, wynalazku *P. Müller*, do Holandyi obstalowanych, z których kilka tamże już przesłano. Oprócz tego znajdują się rozmaite obstalunki do zakładów prywatnych, do machin sukienniczych, papierni, młynów angielskich, suszarnie czyli lassy, walce do gniecenia zboża na mąkę i piece żelazne, grzałne, wynalazku Xięcia Min. Skarbu, inney i zupełnie oddzielnéy, a więc korzystniéjszéy konstrukcyi, od dotąd znanych. Wykonane maszyny i wszelkie wykończone obstalunki, śmiało rzec można, w niczem nie ustępują angielskim. Jest tu także rozpoczęta studnia artezyjska, która bez żadnéy pomocy, sama z siebie ma wyrzucać wodę do maszyny parowéy i całego zakładu. Wszystko to w pięknym porządku i doskonałym wyrobie, zajmując umysł, zachwyca oko i upewnia tę nadzieję, iż obędziemy się bez zagranicznéy pomocy; w tym zakładzie wszelkiego rodzaju maszyny, mogą być zamawiane i robione.

W mennicy, podobnież warsztaty są założone. Równie i tu z przyjemną dla serc radością ujrzelismy olbrzymi postęp fabryczny: na ogromną skalę tokarnie, wiercarnie, gwoździarnie czyli maszynę do robienia gwoździ i rozmaite większe i mniejsze maszyny, zatrudniające przeszło 90 robotników. Tu mogą być toczony cylindry do machin parowych o sile 600 koni i więcéy, walce o 30 stóp długości, słowem wszelkiego rodzaju części maszyneryjne. Wszystkie te maszyny, tak na Solcu iako i w mennicy, oprócz kilku z Anglii sprowadzonych, tu na warsztatach rządowych wykonane, z względu na swe przeznaczenie i dokładność w wyrobie, godne są uwagi. Warsztaty na dole, pierwszem piętrze w mennicy ulokowane i na podwórzu mennicznem do téżéy mennicy przytykające, porusza maszyna parowa menniczna o sile 16 koni. Zakład zaś oddzielny niżej przy mennicy zbudowany, ma swoją oddzielną maszynę parową. Widzieć tu także można rozmaite obstalunki, wszystkie najpiękniéy wykonane i w niczem robocie angielskiéy nieustępujące. Przędzalnia Inu *P. Girard* w mennicy usta-

wiona i za pomocą maszyny parowej mennicznój poruszana, również jest zajmującym, iako godnym uwagi przedmiotem.

Wszystko to wzniosło się za szczególném staraniem Xiecia Jmci Ministra Skarbu, a wzrost tych warsztatów w tak krótkim czasie, w iakie nasza stolica jest zaopatrzona, rzuci bez wątpienia nasienie krzewiące przemysł i przyszlą pomysłność krajn. (K. P.)

Polityka.

CXXXXIX. BULETYN

NOWOŚCI ZAGRANICZNYCH.

ROSSYA. (*Z Peterburga 26 Listopada.*) Z radością donosimy czytelnikom naszym, że N PAN, od kilkunastu dni, cierpiąc silną frebrę z zaziębienia, znayduje się na drodze polepszenia; słabość Cesarza idzie trybem od natury wskazanym i naymnieyszey niemoże sprawić obawy.

Siodmy BULETYN. (*z dnia 21 Listopada*) N. Pan przepędził noc bardzo dobrze. Pod czas spokojnego snu, od 11 z wieczora do 8 z rana, raz tylko się przebudził. — Stan zdrowia N. PANA widocznie się polepsza.

(podpisano) *Crighton, Rauch, Arendt.*

OSMY BULETYN. (d. 24.) N PAN przepędził noc z dnia 23 na 24 spokojnie. Stan zdrowia Cesarza Jmc jest bardzo zaspokajający.

(podpisano) *Crighton, Rauch, Arendt.*

DZIEWIĄTY BULETYN. (d. 25.) N. PAN miał noc bardzo spokojną i znayduje się zupełnie uwolnionym od frebry. Odtąd można uważać N. Cesarza powracającym do zupełnego zdrowia.

(podpisano) *Crighton, Rauch, Arendt.*

ANGLIA. (*Z Londynu 24 Listopada.*) Zapewniaia tu, że P. Stratford Canning ze szczególnemi zleceniami wysłany zostanie do Wiednia.

Jeden z dzienników angielskich tak maluje stan podatkowy Anglii: *'U nas podatki na podatki są nałożone!...*

na wszystko co do ust wchodzi, ciało okrywa, na co noga następuje; na wszystko co jest uchu przyjemne, wzrokowi, czuciu, powonieniu, smakowi; podatki na ciepło, światło, ruch ciała; podatki na wszystko co jest na ziemi i na wodzie pod ziemią i pod wodą; — na wszystko co z zagranicy przychodzi lub w krainę rośnie; podatki na surowe materiały i na wszystko ręką i przemysłem ludzkim z nich wyrobione; podatki na sosy którym bogacz upotył sobie psuie, i na lekarstwa któremi go naprawia; — podatki na gronostaje któremi sędzia powagę swoją ubarwia, i postronki do powieszenia łotra; — podatki na tytuły ubogiego i korzenie bogacza, podatki na świeczki do trumny i na wstążki dla panny młodej; — czyli iesteśmy w łóżku czy przy stole, gwiżdżemy lub stękamy, za wszystko trzeba płacić!....

AMERYKA. (Z Londynu 22 Listopada.) Otrzymaliśmy dziś wiadomości z Meksyku aż po dzień 16 Września: wedle których, ciągle jeszcze Hiszpani trzymają się w *Tempiko*; zaś na przeciwko nich stoją Meksykanie pod *Santa Ana*. Obie strony są zupełnie bezczynne.

(Z *Vera Cruz* d. 18 Września.) Jak tylko nasz prezydent *Guerrero* mianowany został dyktatorem, zaraz d. 1 b. m. wydał mocną odezwę do narodu i wojska, w której między innemi wyraził co następuje:

„Upoważniony władzą narodu, używiony oczuciem słuszości naszej sprawy, i na waleczności ludu polegając, ludu który kocha swą niepodległość, nielekam się obecny wojny. — (Daley zapewniwszy naród o przedsięwziętych wszędy środkach ku powszechnemu odparciu nieprzyjaciela, zakończył temi słowy.) „Zołnierze! powróćcie jako zwycięzcy, na łono swoich rodzin a! współ-obywatele wasi z uwielbieniem o każdym z was powtarzać będą: „*To jest jeden z walecznych, którzy uratowali oyczyznę!*”

Okręt przybyły d. 15 Listopada z Hawany do *Barcellony* przywiózł wiadomość, że tam bardzo szczupła znajdowała się osada, i o drugiej wyprawie do Meksyku mowy nawet

niebýło; wyiawszý gdyby ta nadciagnęła w prost z Hiszpanii. — Na dzień przed odpłynieniem okrętu, nadeszły tam równie nie bardzo pocieszające doniesienia z Tempiko od Barradasa. Mniemano powszechnie w Hawanie, że żaden człowiek z téy wyprawy niewróci, chybaý którego Meksykanie z miłosierdzia żywcem puścili. — (*)

FRANCYA. (Z Paryża 24 Listopada.) Onegdy przybył tu hr. *La Ferronays*, tudzież książę Szwarceberg iako nadzwyczajny goniec z Wiednia. — Rozchodzą się tu różne zatrważające wiadomości. *Konstytucyonista* zawiera następujący artykuł: **Wieczorem o godzinie 10tęj*. Pogłoski o bliskieý zmianie czyli *modifikacyach* w ustawie konstytucyjnéy, ze wszech stron się spotykają i zdają się przez samę *Gazetę Francýj* być stwierdzane. Jakkolwiek bądź, niewątpliwą jest rzeczą, że na wszystkich schadzках politycznych tego wieczora najwyższy rozruch panował, i że z niespokojności która się na twarzach najwierniejszych sług tronu malowała, domyslać się było można, że powyższe pogłosy zbliżały się do prawdy. — Mówią że wnioski do naruszenia ustawy dwóch tylko mają jeszcze przeciwników w ministerstwie dzisiejszém.

Atoli *Gazeta Francýj* zbiła te wszystkie wiadomości i uważa je za wymysł opozycyi do iątrzenia Francuzów.

HISZPANIA. (Z Madrytu 16 Listopada.) Dziś z rana, 100 wystrzałów z dział, zapowiedziało przybycie w granice państwa przyszłéy królowey. — Jest promyk nadziei, że nieszczęśliwy kapitan jeneralny Eguia uratowanym zostanie. Jle dotąd wiadomo, sprawcami téy okropnéy zbrodni są rojaliści portugalscy, skutkiem zemsty za dawniejsze obchodzenie się z niemi, kiedy pod regencyą Dony Jzabelli

---

* *Gazeta codzienna francuska La Quotidienne*, która sobie z kłamstwa warsztat sprzeczności z prawdą założyła, donosi przez tenże okręt, że na kilka dni przed odpłynieniem onego, 600 ludzi wysłano z Hawanny do Meksyku i że na wyspie Cuba nowych z Hiszpanii oczekiwano oddziałów woyska!...

przymuszeni byli uciekać do Hiszpanii; — przynajmniej zaś to jest pewna, że depesza ta zdradziecka nadesłaną została w Portugallii.

PORTUGALLJA. (*Z Lizbony 11 Listopada.*) Rada ministrów zgromadza się teraz codziennie; wnoszą z tąd że iakaś ważna okoliczność musi do tego być powodem, największe atoli podobieństwo, że chodzi o niedostatek pieniędzy w skarbie. — Mówią że D. Miguel napisał list do księcia Wellingtona, aby lorda Cochran do służby jego zaprosił, dla zdobycia Terceiry. — (Wiadomo że lord Cochran niepodeymnie się *gratis* ani na *kredyt* podobnych usług; bez znaczney przeto baryłki z gwineami, trudno go będzie nakłonić.) — Anglia, dowiedziawszy się o uznaniu przez Hiszpanią D. Miguela królem i zawartém pomiędzy temi państwami przymierzu; zażądała od dworu hiszpańskiego objaśnienia względem téy ostatniéj okoliczności? — Na co gabinet madrycki dał zaspokajającą odpowiedź, udowadniając: że to był tylko traktat handlowy, względem spławu na rzekach Tagu i Duoro. — Niedostatek i nędza, coraz bardziej czuć się dają w całym państwie. — Wielu kupców zamierza opuścić; kray (może cudzoziemskich...) Zatrucie żołnierzy na wyspie Madeirze, wielkie tam zrobiło wrażenie; — pomiędzy żołnierzami powstał rozruch, zwłaszcza przeciw kommissarzowi wojennemu *Boxira* i adiutantowi batalionowemu *Japa*. — Mówią, że dwaj ostatni widząc batalion ten skłonnym do powstania za konstytucyą D. Pedra, przedsięwzięli wytruć żołnierzy. — Zdrada odkrytą została; a tak Boxira uwięziony został, a Japa ratował się ucieczką na okręt, na którym popłynął z depeszami donoszącemi o tym wypadku do Lizbony. (Wiadomość ta, już w poprzednich Nrach Gońca poczęści głoszoną, wymaga silnego potwierdzenia.)

PRUSSY (*Z Berlina 5 Grudnia.*) Przybył tu dziś hr. Matuszewicz szambelan i tajny radzca dworu cesarsko-rosyjskiego, iako nadzwyczajny goniec z Paryża.

ROZMAITOŚCI.

KAŻDĄ POWIEŚĆ TRZEBA WYSLUCHAĆ DO KOŃCA.

Na pewney gospodzie w górach Szkocyi, zdarzył się niedawno taki wypadek. Stary żołnierz przybyły do swoich, opowiadał czyny wojenne do których niegdy należał, między innemi tak mówił: *Naykrwawszym był atoli ten, gdyśmy raz 16 ludzi, powiązawszy za ręce i za nogi z rozkazu kapitana, szesnastu kulmi rozstrzelali!...* — Gospodarz domu, usłyszawszy te słowa, wziął na sironę swojego przyjaciela i rzekł mu: *Wiesz ty co? jeden z tych szesnastu tak nieludzko zamordowanych, był mój oyciec, a żołnierz ten stary, jest jednym z jego morderców! mam przeto obowiązek pomścić się za mego oycę, i ten nóż utopić mu w sercu!* — Późem wrócił znowu namieysce, i prosił starego żołnierza aby resztę historyi dokończył. — Żołnierz tak daley mówił: *Ze świtem dnia opuszczaliśmy krwawe pobożowisko; gdy na jednym z pagorków, dał nam się słyszeć krzyk dziecięcia. Kapitan rozkazał mi wdrapać się na ten pagorek, i jeśli dziecię znajde płci męskiej, abym je zabił. Poszedłem więc z tém zbójeckim postanowieniem, i znalazłem niewiastę łzami zalaną i tulącą do piersi dziecię, ażeby swoim płaczem niezabiło morderców! Chłopczyzna był sliczny iak anioł, iego oczy zdawały się przemawiać do mnie: Szóste niezabijaj!... i odwróciłem się ze łzami; a przybywszy do kapitana powiedziałem mu, z wystawieniem własnego życia na jawę z gubę, że to była dziewczynka!...* — *Tém dziecięciem byłem ja!...* krzyknie rozrzuwiony gospodarz; a ta niewiastą moja matka, która mi ten wypadek nieraz ze łzami wdzięczności dla ciebie opowiadała!... Przed chwilą chciałem z ciebie wyszarpać serce, słysząc początek twej powieści: lecz dzięki Bogu, żeś był cierpliwy wysłuchać jej do końca; bo teraz do tego serca przytulam z rąkoszą moją!... — Na te słowa, i to powszechne rozrzuwienie, stary żołnierz rozplakał się równie iak drudzy, lecz wkrótce wypogodziwszy twarz z uśmiechem rzekł do rozczulonego gospodarza: *Bo też mój bracie, każdą powieść trzeba wysłuchać do końca!...*

P. S. (Z Krakowa d. 12 Grudnia wieczorem.)
Bolesną tej chwili odbieramy wiadomość z Wiednia, że JW.JX. Jan Paweł Woroniecz, Arcybiskup Warszawski, Prymas królestwa Polskiego, w Poniedziałek d. 7. b. m. zakończył tam życie.